

EM 2013/78
16. oktober 2013
MK

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at oprette og drive en ekstra særligt indrettet kostskole for udviklingshæmmede børn og unge i medfør af § 25, stk. 4 samt § 36, stk. 1 i Inatsisartutlov nr. 15 af 3. december 2012 om folkeskolen.

(Medlem af Inatsisartut Agathe Fontain, Inuit Ataqatigiit)

Vi skal fra Inuit Ataqatigiit tilslutte os Agathe Fontains forslag om at Naalakkersuisut pålægges at oprette og drive en ekstra særligt indrettet kostskole for udviklingshæmmede børn og unge. Det fremgår af et notat fra Inerisaavik vedrørende profiler for elever og restgruppen for hele landet og kommunerne 2010-2012, at antallet af elever indskrevet på 10. klasse i 2011 var opgjort til 846, inklusive antallet af elever under vidtgående specialundervisning. Ud af disse var 45 elever under vidtgående undervisning, men fritaget for prøver. Det svarer omtrent til 2-3 klasser.

Det er svært at forestille sig, hvilke muligheder en restgruppe på 45 børn på landsplan har for at gå videre.

Det står i FN's Verdenserklæring om menneskerettigheder, artikel 26, at enhver har ret til undervisning på de elementære og grundlæggende trin. Det står også at enhver har ret til undervisning.

Vi må sikre os, at 45 elever under vidtgående undervisning, men fritaget for prøver, får mulighed for at tage en uddannelse, og frem for alt: at vi vedvarende arbejder for at sikre, at de får et voksenliv, hvor de er i stand til at forsørge sig selv eller få et nogenlunde normalt liv.

Derfor er Ado Lyngep Atuarfia ikke længere tilstrækkeligt i dagens Grønland. Vi må oprette en kostskole, hvor børn, der har modtaget vidtgående specialundervisning, men fritaget for prøver, kan gå i skole.

Der findes mange forskellige grunde til at børn får vidtgående specialundervisning. Nogle elever kan have ADHD, autisme eller et andet handicap. Og de fleste kan sagtens leve en voksentilværelse med fast arbejde forudsat man tilbyder dem en undervisning, der forbereder dem på en ordentlig måde, men på grund af manglende uddannelse kan de nogle gange ende med at få tildelt førtidspension.

Efter Inuit Ataqtigiits mening er det et vedvarende mål, at en handikappet person så vidt muligt bliver selvforsørgende eller får en voksentilværelse, der så vidt som muligt ligner en normal tilværelse i samfundet.

Når børn, der har modtaget vidtgående specialundervisning forlader folkeskolen sørger forældrene for at finde muligheder til dem, og det lykkes da for nogen at tage på et efterskoleophold i Danmark som den eneste udvej.

Idet vi henviser forslaget til behandling i Kultur- og uddannelsesudvalget, støtter vi i Inuit Ataqtigiit medlemmet, der foreslår at man på landsplan giver børn, der har modtaget specialundervisning, muligheder for at komme videre end folkeskolen.